

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรื่อง ผู้มีอำนาจประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ

กรมราชทัณฑ์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๗๑๓/๗๔๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า กรมราชทัณฑ์มีปัญหาในทางพิจารณาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๗๖ ซึ่งกำหนดให้ผู้บังคับบัญชาที่มีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ประกอบกับหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม ผู้บังคับบัญชาระดับสำนัก กอง หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าสำนัก หรือกอง และผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ นายอำเภอและผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมาย แล้วแต่กรณี เป็นผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของปลัดอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอและกรณีการประเมินหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้ให้ข้อมูลและความเห็นเพื่อประกอบการประเมินของผู้มีอำนาจหน้าที่ประเมิน โดยที่เคยมีข้อพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกาได้พิจารณาข้อหารือของกรมราชทัณฑ์ไว้เป็น ๒ แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่หนึ่ง ข้อพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๗๔๕ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (จัดตั้งเรือนจำจังหวัด ๔ แห่ง เปลี่ยนชื่อเรือนจำอำเภอเป็นเรือนจำจังหวัด ๑๖ แห่ง ฯ) และร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีฯ (จัดตั้งเรือนจำจังหวัดรัตนบุรี) มีความเห็นว่า พระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ได้แบ่งส่วนราชการของกรมราชทัณฑ์ในส่วนภูมิภาคออกเป็นเรือนจำจังหวัดและเรือนจำอำเภอ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาคตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค ได้กำหนดให้จัดส่วนราชการไว้ ๒ ระดับ คือ ระดับจังหวัดและระดับอำเภอ ดังนั้น เมื่อกระทรวง ทบวง กรมใดดำเนินการจัดตั้งส่วนราชการในส่วนภูมิภาคจึงต้องดำเนินการจัดตั้งส่วนราชการประจำจังหวัดและอำเภอให้สอดคล้องกับการจัดระเบียบบริหารราชการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ทั้งนี้ ก็เพื่อให้มีการ

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๓๕๑ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ปกครองและการบังคับบัญชาราชการเป็นไปตามลำดับชั้น สำหรับกรมราชทัณฑ์มิได้มีกฎหมายฉบับใดให้อำนาจกรมราชทัณฑ์แบ่งส่วนราชการเป็นอย่างอื่นแตกต่างไปจากหลักการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์จึงต้องอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เช่นเดียวกับส่วนราชการอื่น ๆ โดยไม่อาจอ้างภาระหน้าที่ที่เป็นกลไกส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เพื่อมิให้ต้องอยู่ภายใต้บังคับของหลักการดังกล่าว

ดังนั้น แนวทางในการพิจารณาในกรณีนี้จึงมีความเห็นว่า ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ ของกรมราชทัณฑ์ เป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของนายอำเภอตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดินในการจัดระเบียบบริหารราชการส่วนภูมิภาค

แนวทางที่สอง ข้อพิจารณาของคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง ตามบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เรื่อง ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังของกรมราชทัณฑ์ ประจำเดือนมีนาคม ๒๕๕๑ มีข้อความตอนหนึ่งระบุว่า “กรณีที่พิศดีเรือนจำจังหวัด หรือเรือนจำอำเภอเป็นผู้มีคำสั่งลงโทษทางวินัย ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์คือ ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดหรือผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอในฐานะหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ตามนัยข้อ ๒ (๑) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐)ฯ เนื่องจากเรือนจำจังหวัดหรือเรือนจำอำเภอมีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์ โดยมีผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด หรือผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ เป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดของกรมราชทัณฑ์ ตามมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดินฯ”

ดังนั้น แนวทางในการพิจารณาในกรณีนี้จึงมีความเห็นว่า ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอของกรมราชทัณฑ์ เป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด ซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของผู้ว่าราชการจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน

จากข้อพิจารณาทั้ง ๒ แนวทางดังกล่าวข้างต้น กรมราชทัณฑ์มีปัญหาในทางปฏิบัติในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนเงินเดือนตามหลักเกณฑ์และวิธีการของ ก.พ. จึงขอหารือดังนี้

๑. ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอหรือไม่อย่างไร

๒. ผู้ใดมีอำนาจในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) ได้พิจารณาข้อหารือของกรมราชทัณฑ์ โดยมีผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงาน ก.พ. และสำนักงาน ก.พ.ร.) และผู้แทนกระทรวงยุติธรรม (กรมราชทัณฑ์) เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นในแต่ละประเด็น ดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอหรือไม่ เห็นว่า ฐานะของส่วนราชการจะเป็นเช่นใดย่อมเป็นไปตามพระราชบัญญัติระเบียบ

บริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เมื่อพิจารณาโครงสร้างของการบริหารราชการแผ่นดินตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ตราขึ้นโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๘ จ^๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่ใช้บังคับในปัจจุบันแล้ว จะเห็นได้ว่า ยังคงแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ออกเป็นราชการบริหารส่วนกลางและราชการบริหารส่วนภูมิภาคโดยเรือนจำอำเภอ ยังคงเป็นราชการส่วนภูมิภาค^๒ เช่นเดิม รวมทั้งไม่ปรากฏว่ามีกฎหมายฉบับใดให้อำนาจกรมราชทัณฑ์แบ่งส่วนราชการเป็นอย่างอื่นแตกต่างไปจากหลักการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ฉะนั้น หากพิจารณาจากกฎหมายที่ใช้บังคับในขณะนี้ ราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์จึงยังคงอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ เช่นเดียวกับส่วนราชการอื่น ๆ ดังที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๒) ได้เคยให้ความเห็นไว้ในเรื่องเสร็จที่ ๕๓๐/๒๕๔๒^๓ ดังนั้น ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอจึงเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอตามมาตรา ๖๖ (๒)^๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และอยู่ในบังคับบัญชาของนายอำเภอตามมาตรา ๖๓^๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

^๑ มาตรา ๘ จ การแบ่งส่วนราชการภายในสำนักงานรัฐมนตรี กรม หรือส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ให้ออกเป็นกฎกระทรวงและให้ระบุอำนาจหน้าที่ของแต่ละส่วนราชการไว้ในกฎกระทรวงด้วย

ให้รัฐมนตรีเจ้าสังกัดของส่วนราชการตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ออกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการดังกล่าว กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

^๒ ข้อ ๒ ให้แบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ ดังต่อไปนี้

๑.ล๑

๑.ล๑

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) เรือนจำจังหวัด ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๒) เรือนจำอำเภอ ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

^๓ บันทึก เรื่อง การจัดตั้งและการกำหนดชื่อเรือนจำที่เป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์ (ร่างประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง การกำหนดส่วนราชการตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ กระทรวงมหาดไทย พ.ศ. ๒๕๓๙ (ฉบับที่ ..) พ.ศ.) ส่งพร้อมหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ นร ๐๖๐๑/๗๕๔ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๒ ถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

^๔ มาตรา ๖๖ ให้แบ่งส่วนราชการของอำเภอดังนี้

(๑) สำนักงานอำเภอ มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของอำเภอนั้น ๆ มีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาราชการและรับผิดชอบ

(๒) ส่วนต่าง ๆ ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ได้ตั้งขึ้นในอำเภอนั้น มีหน้าที่เกี่ยวกับราชการของกระทรวง ทบวง กรมนั้น ๆ มีหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอนั้น ๆ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชารับผิดชอบ

^๕ มาตรา ๖๓ ในอำเภอหนึ่ง นอกจากจะมีนายอำเภอเป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาและรับผิดชอบดังกล่าวในมาตรา ๖๒ ให้มีปลัดอำเภอและหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอซึ่งกระทรวง ทบวง กรม

ประเด็นที่สอง ผู้ใดมีอำนาจในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ เห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ มาตรา ๗๖^๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง และเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด ซึ่งปัจจุบัน ก.พ. ก็ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญและแจ้งให้กรมและจังหวัดทราบด้วยแล้วตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๑๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ดังนี้ เมื่อได้วินิจฉัยในประเด็นหนึ่งแล้วว่า ผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอเป็นหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ ผู้มีอำนาจในการประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอ จึงได้แก่ นายอำเภอ ตามข้อ ๒ (๙) ของหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินฯ ตามหนังสือสำนักงาน ก.พ.ดังกล่าว^๗

อย่างไรก็ดี คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๒) มีข้อสังเกตว่า หากพิจารณาอำนาจหน้าที่ของเรือนจำอำเภอตาม (๒) ของข้อ ๓ ข.^๘ แห่งกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรม

ต่าง ๆ ส่งมาประจำให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือนายอำเภอ และมีอำนาจบังคับบัญชาข้าราชการฝ่ายบริหารส่วนภูมิภาคซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมนั้น ในอำเภอนั้น

^๖ มาตรา ๗๖ ให้ผู้บังคับบัญชามีหน้าที่ประเมินผลการปฏิบัติราชการของผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาแต่งตั้งและเลื่อนเงินเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.พ. กำหนด

^๗ ข้อ ๒ ผู้ประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญ ได้แก่

๑. นายอำเภอ

๑. นายอำเภอ

(๘) ปลัดจังหวัด และหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ในบังคับบัญชา ยกเว้นปลัดอำเภอ หัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ และข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ในบังคับบัญชาของหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

(๙) นายอำเภอ สำหรับปลัดอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ

(๑๐) ปลัดอำเภอ และหัวหน้าส่วนราชการประจำอำเภอ สำหรับข้าราชการพลเรือนสามัญที่อยู่ในบังคับบัญชา

(๑๑) ผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาตาม (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) หรือ (๑๐) แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่เป็นการประเมินรองผู้ว่าราชการจังหวัด ปลัดจังหวัด หัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัด การประเมินข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ได้รับมอบหมายให้ไปช่วยราชการหรือปฏิบัติราชการในส่วนราชการหรือหน่วยงานอื่น หรือการประเมินข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีไขบุคคลในคณะผู้แทนซึ่งประจำอยู่ในต่างประเทศ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือหัวหน้าส่วนราชการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่ผู้รับการประเมินไปช่วยราชการหรือปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือหัวหน้าคณะผู้แทน แล้วแต่กรณี เป็นผู้ให้ข้อมูลและความเห็นเพื่อประกอบการประเมินของผู้มีอำนาจหน้าที่ประเมิน

^๘ ข้อ ๓ ส่วนราชการกรมราชทัณฑ์ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

๑. นายอำเภอ

๑. นายอำเภอ

ข. ราชการบริหารส่วนภูมิภาค

(๑) เรือนจำจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

ราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่กำหนดให้มีอำนาจหน้าที่เป็นเช่นเดียวกันกับเรือนจำจังหวัด ประกอบกับข้อเท็จจริงปรากฏตามคำชี้แจงของผู้แทนกรมราชทัณฑ์ว่า ผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัดและผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอมีความรับผิดชอบอย่างเดียวกัน และต่างก็ใช้อำนาจหน้าที่ภายในเขตพื้นที่ความรับผิดชอบของเรือนจำตามเขตอำนาจศาลที่เรือนจำนั้นตั้งอยู่ โดยเรือนจำอำเภอแต่ละแห่งอาจมีเขตอำนาจครอบคลุมพื้นที่หลายอำเภอในจังหวัดนั้น ๆ ได้นอกจากนั้น อำนาจหน้าที่ของเรือนจำอำเภอไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับราชการในอำเภอซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของนายอำเภอ ทั้งทางปฏิบัติที่ผ่านมาก็ปรากฏว่าผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอจะรายงานการปฏิบัติราชการตรงต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเช่นเดียวกับผู้บัญชาการเรือนจำจังหวัด ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าราชการส่วนภูมิภาคของกรมราชทัณฑ์มีลักษณะพิเศษที่แตกต่างไปจากส่วนราชการประจำอำเภอทั่วไป ฉะนั้น การจะให้นายอำเภอผู้ใดผู้หนึ่งแต่เพียงผู้เดียวเป็นผู้มีอำนาจประเมินผลการปฏิบัติราชการตามมาตรา ๖๓ ก็อาจทำให้เกิดปัญหาหรือความไม่เป็นธรรมขึ้นได้ ประกอบกับรูปแบบการจัดองค์กรเพื่อการบริหารราชการแผ่นดินของหน่วยงานภาครัฐ ในปัจจุบันมีความหลากหลาย มีการกระจายอำนาจการบังคับบัญชาออกไปเพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินบรรลุเป้าหมายตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี อำนาจบังคับบัญชาในบางกรณีจึงมิได้รวมศูนย์ไว้ที่ส่วนกลางหรือส่วนภูมิภาคเพียงที่เดียว แต่สามารถมอบหมายอำนาจบังคับ

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่าคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่ และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขภาพ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

(๒) เรือนจำอำเภอ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(ก) ควบคุมผู้ต้องขังซึ่งเป็นคนฝาก ผู้ต้องขังระหว่าคดีในเขตอำนาจศาลที่เรือนจำตั้งอยู่ และนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดโทษซึ่งอยู่ในอำนาจการควบคุมตามที่กำหนด

(ข) ดำเนินการทางทัณฑปฏิบัติแก่ผู้ต้องขัง

(ค) จัดการศึกษา อบรม พัฒนา ปรับปรุง แก้ไขพฤติกรรม และฝึกวิชาชีพแก่ผู้ต้องขัง

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับการทำงานและการใช้แรงงานผู้ต้องขัง

(จ) จัดสวัสดิการ ให้การสงเคราะห์ และพัฒนาสุขภาพอนามัยแก่ผู้ต้องขัง รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการสุขภาพ

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

บัญชา อำนาจการประเมินผลการปฏิบัติราชการลงไปถึงผู้ที่ปฏิบัติภารกิจหรือหน้าที่นั้นโดยตรงได้ และเนื่องจากการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนสามัญเป็นเรื่องที่อยู่ในอำนาจของ ก.พ. จึงเห็นสมควรที่หน่วยงานผู้หารือจะได้ประสานไปยัง ก.พ. เพื่อพิจารณาทบทวน แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของ ข้าราชการพลเรือนสามัญดังกล่าวให้สอดคล้อง เหมาะสมกับลักษณะการบริหารราชการของตน ต่อไป

(ลงชื่อ) พรทิพย์ จาละ

(คุณพรทิพย์ จาละ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๓